

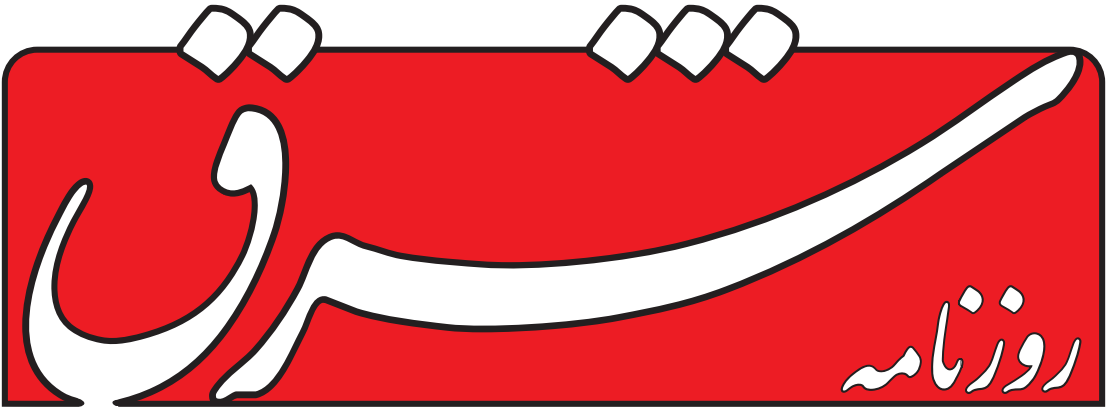
سخنگوی دولت در جمع خبرنگاران:

قصد دولت اداره پادگانی نیست

گروه اقتصاد: محمداقبر نوبخت، سخنگوی دولت و رئیس سازمان برنامه و بودجه، روز گذشته در جمع خبرنگاران حاضر شد و به سؤال‌های آنها درباره وضعیت ارز پاسخ داد. نوبخت در این جلسه ابتدا گزارشی درباره بودجه سال ۹۶ ارائه کرد...

صفحه ۴

چهارشنبه ۲۲ فروردین ۱۳۹۷ • ۲۴ رجب ۱۴۳۹ • ۱۱ آوریل ۲۰۱۸

با موضوع فیلترینگ تلگرام برگزار شد

جلسه فراکسیون ولایی و اطلاعات سپاه

مجتبی ذوالنور: تلگرام فیلتر شود، توئیتر رفع فیلتر

براساس جدول مقایسه‌ای
قدرت نظامی آمریکا
بر روسیه می‌چربد

حمله شیمیایی به دوما، احتمال جنگ نیابتی آمریکا و روسیه را تشدید کرد
انگشت‌ها روی ماشه

نماینده ویژه پوتین به تهران آمد
رایزنی فشرده
در تهران و دمشق

عکس: AFP

صفحه ۲ و ۷

عباس عبدی، تحلیلگر مسائل اجتماعی

مدیریت دوپاره در حل مسائل اساسی کشور

گروه صفحه آخر: شبکه‌های اجتماعی امکانی را برای اعتراض دائمی فراهم کرده‌اند. به‌گونه‌ای که هر روز هشتکی یا مسئله‌ای مطرح می‌شود. آیا این اعتراضات فقط چند کلمه است یا به‌منابه تحقیق ارائه شده در کتاب - صدایی که شنیده نشد - صداهایی است...

صفحه ۹

سال پانزدهم • شماره ۳۱۲۱ • ۱۶ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

پاسخ‌گویی به‌جای فرار به جلو

سیدمصطفی هاشمی‌طبا

مجلس دیروز یکی دیگر از صحنه‌های ناخوشایند عرصه مدیریت در کشور را رقم زد. برخورد صورت‌گرفته با رئیس کل بانک مرکزی در ابتدای جلسه علنی، نشان داد هنوز تا رسیدن به بلوغ در رفتارهای سیاسی، فاصله زیادی وجود دارد.

براساس قانون، این وزرای کابینه هستند که برای پاسخ به سؤال یا استیضاح، از سوی مجلس فراخوانده می‌شوند. رئیس کل بانک مرکزی برای نشان‌دادن حسن‌نیت دولت و برای همفکری با نمایندگان راهی بهارستان شد و الزامی برای این کار نداشت. اگر قرار بر این است که فردی دعوت شود، جلسه علنی باشد و در شرایطی که اصحاب رسانه، مردم ایران و حتی رسانه‌های خارجی آن را می‌بینند و می‌شنوند، اجازه صحبت به فردی که پشت تریبون قرار گرفته، داده نشود، اساساً چرا چنین دعوتی صورت می‌گیرد؟ بهتر است نمایندگان مجلس احترام به دیگران را یک اصل بدانند. الباقی نمایندگی رعایت حقوق سایر همکاران در مجلس، شنیدن استدلال‌های مسئول دعوت‌شده و دادن فرصت قضاوت به مردمی است که از طریق رادیو در جریان رویدادهای صحن علنی قرار می‌گیرند. اگر نمایندگان از این اظهارات قانع نشدند، می‌توانند نظرات خود را به رئیس‌جمهور منتقل کنند و خواستار چاره‌جویی شوند؛ نه اینکه در کار دولت و دستگاه اجرایی دخالت کنند. مجلس یا هر نهاد دیگری از این نوع روش‌ها بهره‌ای نمی‌برد. از سوی دیگر رفتار نمایندگان، نوعی فرار به جلو محسوب می‌شود. مجلس تصویب کرده دولت از فروش ارز درآمد داشته باشد. فروش ارز به معنای واردات است. در کشور ما به دلیل انبوه نقدینگی در اختیار مردم و تمایل به خروج سرمایه و مهاجرت‌ها اگر ملاک قیمت‌گذاری ارز، نرخ بازار باشد، نابسامانی‌هایی نظیر آنچه در ماه‌های اخیر دیدیم، رخ می‌دهد و توان ارزی کشور از دست می‌رود. از سوی دیگر نمی‌توان به‌سادگی، در این نوع بازارها دخالت کرد و این خارج از قواعد معمول اقتصاد در عرصه و تقاضاست. گفته می‌شود ۳۰ میلیارد دلار در چند وقت اخیر از کشور خارج شده است که یک فاجعه به شمار می‌رود. درآمد ارزی کشور محدود است و نگرانی از وضعیت کشور، مردم را به این نوع رفتارها سوق می‌دهد. درآمد ناشی از فروش ارز، مدیریت شناور ارزی، واردات و... پارادوکس‌هایی است که مجلس هم در آن دخیل است و بهتر است نمایندگان به جای ایجاد سروسدا و انداختن توب به زمین بانک مرکزی، به اندازه وظایف خود پاسخ‌گوی مردم باشند. از یک سو رفتارهای توزیعی، نقدینگی را افزایش داده، از سوی دیگر فروش ارز تصویب شده و از دیگر سو کنترل بازار، یک رفتار مداخله‌آمیز تلقی می‌شود. شرایط فعلی کشور، تنها حاصل پنج سال فعالیت دولت روحانی نیست، بلکه حاصل ۴۰ سال سیاست‌های اقتصادی مختلف است که بسیاری از آنها، فاقد عقلانیت و پشتوانه کارشناسی و علمی بوده است. برهیز از جوسازی و نسبت‌دادن مسئولیت‌ها به دیگران، یک وظیفه برای همه قوای کشور است و هر سه قوه در وضعیت موجود، دارای مسئولیت هستند. برخی تصور می‌کنند در صورت نبود یک مسئول یا یک دولت، همه مشکلات یک‌شبه برطرف خواهد شد. اگر در روزهایی که کشور در دولت احمدی‌نژاد از ریل خارج شد، برخی منتقدان فعلی دولت روحانی روزه سکوت نمی‌گرفتند، خاص‌های کلان اقتصادی، ضرب و فساد، نقدینگی و... به ارقام فعلی نمی‌رسید.

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

بدعت ارزی

متأسفانه این رویه تبعات منفی بلندمدتی را به همراه دارد. مهم‌ترین مشکل آن بی‌اهمیت‌شدن انضباط پولی و مالی دولت است. دولت و مجلس در تنظیم بودجه چندان منضبط عمل نکرده و سیاست‌های تورمز را دنبال می‌کنند و برای جلوگیری از تورم بیشتر و افزایش نارضایتی عمومی، از تعدیل سالانه نرخ ارز و حامل‌های انرژی سر باز می‌زنند؛ چراکه به‌خوبی از حساسیت مردم نسبت به نرخ ارز و انرژی مطلع هستند. تکرار سالانه این سیاست باعث شده صاحب‌نظران کم‌وبیش این موضوع را به‌عنوان یک اصل و امری اجتناب‌ناپذیر بپذیرند؛ بنابراین آن‌چنان که باید نسبت به عواقب آن هشدار ندهند؛ اما بعد از گذشت چند سال و انباشت تورم، با استدلال حمایت از تولیدات داخلی مسیر را برای تعدیل نرخ ارز فراهم می‌کنند. این رویه به دلایل زیر یکی از عوامل شکل‌گرفتن سرمایه‌گذاری می‌تواند باشد:

یک به دلیل نبود اطمینان درباره قیمت‌های آتی، انگیزه لازم برای سرمایه‌گذاری در بخش واقعی اقتصاد کم می‌شود. (دو) بسیاری از فرصت‌های سرمایه‌گذاری بلندمدت به دلیل نرخ بازدهی کمتر از نرخ بازدهی سرمایه‌گذاری به ارز خارجی فاقد توجیه می‌شوند. (سه) شرکت‌هایی که به امید دریافت تسهیلات ارزان با استفاده از خطوط اعتباری خارجی، تعهدات ارزی برای خود ایجاد کرده‌اند، با تعدیل یکباره نرخ ارز با بحران مالی روبه‌رو می‌شوند.

ادامه در صفحه ۶

برادران عزیز و ارزشمند آقایان
دکتر سیاوش افضلی و مهندس رؤف طاهری

با نهایت تأثر و تالم درگذشت جوان عزیز از دست
رفته تان هامون افضلی را تسلیت عرض کرده و از
خداوند منان برای شما و سایر بازماندگان صبر و سلامتی
مستلثت داریم.

رجوع به صفحه ۲

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۸۸۱۹۰۴۶۸ - ۸۸۱۹۳۹۷۹

یادداشت

دوباره اشتباه نکنیم

موضوعی شعاری است. در منطق اعتدال، سیاست توأم با آرامش پیش می‌رود. آرامش، زمینه‌ساز کارهای بزرگ و رشد ایران است اما یک طیف سیاسی پس از خروج از شوک انتخابات سال گذشته، به دنبال فئاسازی‌های کاذب و درگیرکردن ذهن جامعه به مسائل فرعی به جای نگاه به جهت‌گیری کلان دولت در راستای بهبود زندگی مردم است. بدون شک نباید در دام این تاکتیک نخنما افتاد. دولت تدبیر و امید نشان داده انتقادات را می‌پذیرد و عذرخواهی از مردم که به آنان که به حسن روحانی رای داده‌اند و چه آنها که به رقیب او رای داده‌اند یا حتی در انتخابات شرکت نکردند را افتخار می‌داند. دولت دوازدهم این ظرفیت را دارد که با جدیت بیشتر به دنبال رفع مشکلات اقتصادی از طریق اصلاحات کلان اقتصادی، بهبود روابط منطقه‌ای و خارجی بدون هراسیدن از سرو صدای افراد نزدیک‌بین و ایجاد فضای مناسب برای بیان نظرات طیف‌های مختلف سیاسی و عموم مردم باشد. نباید تحت‌تأثیر فئاسازی‌های با پشتوانه مالی هنگفت تندروها قرار گرفت. رسالتی که فعالان سیاسی و دانشگاهی برعهده دارند، این است که با وجود برخی محدودیت‌ها به آگاهی‌بخشی ادامه دهند. اینکه در کنار تاباندن نور به تاکتیک‌های سیاسی مخرب، حمایت نظامانه از دولت را که امنیت‌ساز و نه امنیت‌زداست، تبيين کنند. به‌رحال ایجاد ثبات در فضای اقتصادی کشور، امری نسبی است. فراموش نکنیم شیرازه اقتصاد کشور در حال از هم پاشیده‌شدن بود و منطق تحریم‌های ظالمانه این بود که صادرات نفت ایران از ۸۰۰ هزار بشکه به ۴۰۰ هزار بشکه برسد و سپس «عراقیزه» شود؛ یعنی برنامه‌ای مانند نفت در برابر غذا و دارو. با حضور مردم و در پنج سال گذشته، تعامل با جهان شرایط بهتری یافته و رئیس‌جمهور آمریکا در مقابل منطق رئیس‌جمهور ایران، دست به رفتارهای خارج از عرف سیاسی می‌زند. جریان همسوی اعتدال-اصلاحات می‌داند. نشان دادن بازی جریان مقابل، نافی تجربه ۳۵ ساله کار سیاسی پس از انقلاب است که در کارنامه آنان وجود دارد. سال گذشته حوادثی که از مشهد شروع شد، با بزرگنمایی برخی کمبودها به دنبال ناکارآمد نشان‌دادن دولت بود. آنان این تحلیل را نداشتند که ممکن است شروع‌کننده بازی باشند اما مطالبات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی مردم، از طراحی آنان فراتر برود. با توجه به مشکلات ساختاری در ایران، اقتصاد پاشنه‌آشیل همه دولت‌هاست. منتقدان دولت روحانی فراموش نکنند در دولت دوم آقای خاتمی اصولگرایی روی همین موج ناکارآمد نشان‌دادن دولت وقت سوار شدند. ادعای ایجاد ژاین اسلامی را داشتند و بعد از انتخاب خود هستند. نشان می‌دهد توجیه به اصل توسعه کشور و بهبود شرایط مردم، برای آنان

ادامه در صفحه ۲

حرف اول

فضای باز سیاسی برای مقابله با خطرات

داوود هرمیداس باوند • استاد روابط بین‌الملل

تهدیدات خارجی فزاینده در ماه‌های اخیر را علاوه بر اهمیت واقع‌نگری برای مدیریت آنها در دستگاه دیپلماسی، با ابزارهای داخلی نیز می‌توان اداره کرد.

تلاش برای تحقق کامل حکومت قانون و ایجاد فضای مطلوب و بانشاط برای بیان دیدگاه‌های مختلف که در قانون اساسی نیز پیش‌بینی شده، می‌تواند فضای خارجی را به سرعت تعدیل کند. این واقعیت را باید پذیرفت که سیاست خارجی ایران ارتباط تنگاتنگی با مسائل داخلی در حوزه‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی دارد. برهیز از نگاه به سیاست خارجی برای مصرف داخلی و واردکردن آن به کشمکش با دولت مستقر، شاید در ارزیابی‌های کوتاه‌مدت یک جناح، قابل بهره‌برداری به نظر برسد اما حتما آثار مخربی در درازمدت برای منافع ملی خواهد داشت. در ماجرای مذاکرات هسته‌ای منجر به برجام و بعد از آن، یک جناح داخلی سعی کرده تا از موضوعی‌های طرف آمریکایی یا کشورهای اتحادیه اروپا برای مقاصد کوتاه‌مدت و تحکیم موضع خود استفاده کند. همین فشارها و تهدید ارکان دستگاه دیپلماسی سبب شده در یک سال گذشته فرصت‌هایی که برای ایران قابل استفاده بود تا حدودی نیز استفاده از آنها به نفع ما بود، نه‌تنها از دست برود بلکه در جهت خلاف آن سوق داده شد. به‌گونه‌ای که با وجود تلاش دولت روحانی و وزیر خارجه برای تنش‌زدایی، امروز در سیاست خارجی، حداقل با دنیای غرب در شرایط مطلوبی قرار نداریم. مردم بارها در انتخابات‌های مختلف که در آن فضای رقابتی تا حدی وجود داشت، برای نیل به مردم‌سالاری و توسعه سیاسی و رعایت اصول شایسته‌سالاری شرکت کردند. برای ازبین‌بردن زمینه دخالت دیگران و بهانه‌اندازن به دست قدرت‌های خارجی باید آنچه خواست مردم بوده، جامه عمل بپوشد؛ نه اینکه برخی همه تلاش خود را برای ناامیدکردن مردم از مشارکت سیاسی به کار بگیرند. در سوی مقابل، در سیاست خارجی ما بر اساس مصالح و منافع ملی یک سیاست منسجم، هماهنگ و واحد وجود ندارد و این در اظهارنظر مقامات و عملکرد دستگاه‌های دیگر هم خود را نشان می‌دهد. اگر ایران بخواهد از مشکلات متعدد اقتصادی، دیپلماسی، سرمایه‌گذاری و... رها شود، راهبرد تنش‌زدایی به‌ویژه با قدرت‌های نافذ البته بر اساس منافع متقابل، قابل پیاده‌سازی است.

ادامه در صفحه ۶

خبریه وقت شرق

به
تلگرام شرق
پیوندید

@sharghdaily